

Διοργάνωση: Τμήμα Αγγλικής Γλώσσας και Φιλολογίας

Τόπος: Ελληνοαμερικάνικη Ένωση

Ημερίδα με θέμα: Ο «ήχος» του Ουίλιαμ Σαίξπηρ (18.00-19.30)

ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ

1. Εύη Μήτση, "Ο χορός της Ιουλιέτας"

Ο χορός στον Ρωμαίο και Ιουλιέτα 1.5 αποτελεί μεταφορά η οποία σωματοποιεί την απόσταση μεταξύ του κειμένου και της παράστασης, αλλά ταυτόχρονα και πρακτική που εξελίσσει την πλοκή και τους χαρακτήρες του έργου. Η σημασία της σκηνής του χορού διαφαίνεται βέβαια και στις χορευτικές και τις κινηματογραφικές διασκευές του έργου.

2. Βάσια Μαρκίδου, "Ο ρόλος και η σημασία της μουσικής στην Τρικυμία του Σαίξπηρ"

Ο ρόλος και η σημασία της μουσικής στην Τρικυμία του Σαίξπηρ ως θεατρικού εργαλείου, ως μαγικής δύναμης, ως τελετουργικής διαδικασίας, ως συμβόλου και μεταφοράς διερευνάται, ενώ αναφέρονται ακροθιγώς ορισμένες διασκευές του έργου που επανεγγράφουν πτυχές αυτής της πολυσύνθετης και καιρίας λειτουργίας.

3. Λιάνα Σακελλίου, "Η μουσική του *Ονειρού* ή το όνειρο της μουσικής των Μέντελσον και Μπρίτεν: μια ιστορία γούστου"

Η διαρκής έλξη του *Ονειρού θερινής νυκτός* οφείλεται στην καταλληλότητά του να επινοείται ξανά από συγγραφείς, σκηνοθέτες, συνθέτες. Πιστεύεται ότι το έργο οφείλει τη λυρική του δύναμη στα δύο τραγούδια των νεραϊδών και στο τρίτο του νεραϊδόπληκτου Μπότομ. Εξετάζοντας τη λειτουργία και τον ρόλο των τριών τραγουδιών διαχρονικά, προτείνεται ότι ο 19^{ος} και ο 20^{ος} αιώνας προσφέρουν τα μουσικά και πολιτιστικά ορόσημα στην ερμηνεία του *Ονειρού* στα 400 χρόνια της θεατρικής του ζωής.

4. Χάρης Χαραλάμπος, "Οι (Αμεταφράσιμες;) Μελωδίες των Σονέτων του Σαίξπηρ και η Σημασία τους"

Η ομιλία εστιάζει στη μουσικότητα των σονέτων και στις (ανυπέρβλητες;) δυσκολίες να αποδοθεί σε μετάφραση. Η μουσικότητα των σονέτων, καθώς και η συχνά εσκεμμένη κακοφωνία τους, δημιουργούν καινούργιες έννοιες στο νοηματικό επίπεδο και μας καλούν να αναθεωρήσουμε το σημασιολογικό περιεχόμενό τους. Η μετάφραση άραγε αναδεικνύει τον αισθητικο-σημασιολογικό και ακουστικο-εννοιολογικό πλούτο των σονέτων; Τα απαθανατίζει;

5. Λένια Ζαφειροπούλου, "Ο Σαίξπηρ και ο "παλιός, καλός καιρός" όταν ο Ουίλλιαμ Σαίξπηρ υποδύεται τον νοσταλγό γερο-ποιητή"

Σε ολόκληρο το έργο του Σαίξπηρ βρίσκουμε νύξεις για τους "παλιούς, καλούς καιρούς": Τότε που ακόμα υμνούσαν την αγάπη με λόγο απέριπτο, χωρίς ρητορικά τερτίπια, εκζήτηση και φιοριτούρες. Στα σονέτα του, ο Σαίξπηρ διεκδικεί, πλάι σε άλλους ποιητές την εύνοια του ίδιου άρχοντα-μαικήνα. Κι εκεί καταφεύγει συχνά στο προσωπείο του ανεπιτήδευτου γέρου ποιητή για να υπερασπιστεί το στυλ του ενάντια σε νεότερους αντιπάλους. Διαβάζοντας τα σονέτα θα σταθούμε σε αυτήν την υποτιθέμενη στυλιστική νοσταλγία του δαιμόνιου βάρδου και θα δούμε ποια σχέση μπορεί να έχει με τη φρέσκια προτεσταντική ταυτότητα της ελισαβετιανής Αγγλίας: της νέας κοσμοκράτειρας με την παρθένο βασίλισσα και τον απέριπτο χιτώνα ενός καλά υπολογισμένου, νέου και δυναμικού αντισυστημισμού. Τα ποιήματα θα διαβάσει ο Ορφέας Απέργης.

Πριν και μετά την τελευταία ομιλία θα ακουστούν τα σονέτα 18 και 130, σε μελοποίηση του φοιτητή του ΤΜΣ Νίκου Κυριαζή, τα οποία θα τραγουδήσουν a cappella η σοπράνο Ίλια Σταμπόλη και ο βαρύτονος Πάρης Δημάτσας.

Μουσική βραδιά: Σύνολο του Κέντρου Παλαιάς Μουσικής του Ωδείου Αθηνών, υπό τον Δημήτρη Κούντουρα (19.45-20.30)